

Het huis dat wegdreef

(The Hous That Sailed Away)

Vrolijk toneelstuk door volwassenen voor kinderen
in twee bedrijven

door

PAT HUTCHINS

vertaling

Wilma van Bolhuis-Blom

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HET HUIS DAT WEGDREEF - THE HOUS THAT SAILED AWAY** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **PAT HUTCHINS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **11** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

INTRODUCTIE

"Het Huis dat Wegdreef" werd oorspronkelijk gepubliceerd als kinderboek. Het idee ontstond op een stormachtige avond toen ik in bed lag te luisteren naar de regen die tegen het raam kletterde.

Mijn echtgenoot, Laurence, lag lekker naast me te snurken. Onze acht jaar oude zoon Morgan en onze babyzoon Sam lagen al uren te slapen. Ook grootmoeder, die bij ons logeerde, lag lekker te slapen. Zelfs de kat sliep.

Maar het geluid van de regen hield me wakker. Uiteindelijk viel ik ook in slaap, met beelden van veel water, terwijl ons huis langzaam van de heuvel af gleeed, het kanaal in op weg naar zee.

Dat was echt heel plezierig. We dreven een aantal weken rond. Laurence kreeg het voor elkaar dat we wat licht hadden 's avonds (want de elektriciteit deed het natuurlijk niet); dat deed hij door wat draadjes aan één van zijn stoomtreinen te bevestigen. Ik had wel wat te eten in de voorraadkast en Morgan ving zo nu en dan wat vis. Sam, de baby, hield zich lekker bezig met de kat en Grootmoeder onderhield zich met de fles wijn.

Het weer werd steeds beter (warmer). Maar toen kwam er een vreselijke storm, en we spoelden aan op een onbewoond eiland. Een prachtig tropisch eiland.

We waren zeer verbaasd om daar onze oude vrienden meneer en mevrouw Broes te zien lopen langs het strand. Zij waren zeer blij ons te zien.

Ze vertelden een bijzonder verhaal. Ze waren op een boottocht in Yorkshire, maar vanwege het slecht weer moesten ze in de reddingsboten. Ze waren weggeblazen, en leden schipbreuk op hetzelfde eiland waar wij nu waren.

En toen, heel verbazingwekkend, vond Morgan de kroonjuwelen die al langere tijd vermist waren. Ze lagen in het zand op het strand.

We besloten om die op een veilige plek op te bergen, tot we de kans kregen om ze terug te geven, dus ik verstopte ze in de schoorsteen.

Toen kwamen we Eénogige Sjaak en zijn mannen tegen.

Eénogige Sjaak was één van de gemeenste piraten op aarde, en hij wilde de kroonjuwelen tegen elke prijs.

Dus hij ontvoerde Grootmoeder en hield haar als gijzelaar. Hij dreigde die arme Grootmoeder aan de haaien te voeren als wij de kroonjuwelen niet aan hem gaven.

Gelukkig had Laurence de babyfoon gekoppeld aan de radio. Op die manier kreeg hij contact met de Kapitein van een grote boot die toevallig in de buurt was. Die kwam helpen.

Gelukkig maar, want Eénogige Sjaak en zijn piraten waren in de aanval gegaan. Wij gooiden kokosnoten naar de piraten, maar zij hadden zwaarden, en hoewel we dapper vochten konden we niet tegen hun wapens op.

De Kapitein en zijn bemanning kwamen maar net op tijd. Eénogige Sjaak was van plan om Morgan in kleine stukjes aan zijn lievelingspiranha te voeren.

Het liep allemaal goed af. De Kapitein en zijn mensen arresteerden de gemene piraten, kregen de kroonjuwelen, en boden ons hutten aan op hun schip dat de volgende morgen naar Engeland zou varen. Hoewel we allemaal heimwee hadden, vond ik het jammer om ons kleine huis daar op dat eiland achter te laten.

We besloten om de laatste nacht door te brengen in het huis, en zouden de volgende morgen met de Kapitein en zijn schip meevaren. Toen gebeurde er weer iets vreemds. Er was 's nachts weer een verschrikkelijke storm. Het huis werd weer in zee geblazen en we dreven richting Engeland.

Toen we eindelijk in Southampton aankwamen, stond de kade vol met fotografen, nieuwsmensen, televisieverslaggevers en duizenden belangstellenden. Dat was echt te gek.

De Kapitein van de "Elisabeth" stond ons op te wachten, met de Minister President. Blijkbaar was er een flinke beloning voor het terugbrengen van de vermiste kroonjuwelen, en Morgan zou die krijgen.

Toen we uit ons huis kwamen, begon iedereen te juichen en te klappen.... en toen werd ik wakker en ik besloot om dit verhaal op te schrijven.

Nadat ik het verhaal had geschreven, dacht ik dat het leuk zou zijn om het op te voeren. Ik ben gek op musicals, maar ik kan geen muziek componeren. Toch besloot ik om wat liedjes in het verhaal te verwerken.

De liedjes kunnen opgezegd worden of gezongen. Misschien kan een enthousiast musicus er wat noten bij verzinnen!?

Het zou natuurlijk prachtig zijn als u een groot toneel tot uw beschikking heeft, bij voorkeur een draaiend toneel. Maar met wat fantasie maakt u van een simpel toneel ook een mooi tropisch eiland. Het huis kan bijvoorbeeld uit hardboard worden gemaakt met houten steunpalen. Het kan door mensen het toneel op worden gedragen, en aan de andere kant zou een interieur geschilderd kunnen zijn. Wanneer het huis gaat slingeren, dan kunnen de aanwezige personen het laten schommelen.

De stoelen zouden op rolletjes kunnen staan zodat de acteurs zichzelf

kunnen laten glijden. De reiswieg kan ook op wieltjes staan; deze wordt dan over het toneel geduwd om het idee van een hellend vlak te geven.

Golven kunnen ook gemaakt worden van hardboard (of karton). Eventueel kunnen stoken stof gebruikt worden die voor op het toneel liggen en die bewogen worden door mensen links en rechts van toneel.

Wanneer het huis rondrijft, dan kan het rondgedragen worden, waarbij de golven op de voorgrond nog toevoegen aan de illusie.

De kuil waarin Grootmoeder verdwijnt, kan worden gemaakt doordat het toneel tijdens deze scène een verhoging heeft. Die verhoging kunt u verbergen door een decorstuk te maken van een palmboom op een klein heuveltje. Grootmoeder kan dan verdwijnen vanaf de verhoging in de kuil.

In de laatste scène kunnen misschien de contouren van een groot schip op een achtergrond worden geschilderd.

Het huis zou op toneel gedragen kunnen worden, en het publiek is dan de menigte mensen die staat te juichen en te klappen.

Dit zijn slechts een paar suggesties. Als het stuk door kinderen wordt gespeeld, dan zullen ze vast met nog veel meer goede ideeën aankomen!

Pat Hutchins

PERSONEN:

Volwassenen:

Grootmoeder

Moeder

Vader

Meneer Broes

Mevrouw Broes

Eénogige Sjaak

Piraat 1/Minister President

Piraat 2/ Gouverneur van de gevangenis (Sjaak z'n moeder)

De kapitein

Journalist

Kind Morgan

Scène 1

Begint met een verduisterd toneel. Dan start de muziek. Twee sjofele figuren (Meneer en mevrouw Broes) komen het toneel op wandelen. Er is een licht op hen gericht. Achter hen aan wandelt een andere persoon. Dat is de Kapitein; hij loopt te lezen in een boek met liefdesgedichten en draagt een rode roos. Twee andere personen komen op: Eénogige Sjaak (met een ketting en een zware bal aan zijn been; hij loopt hand in hand met de gevangenis directeur - zijn moeder.) Sjaak heft zijn korte kromme zwaard op naar de nietsvermoedende Kapitein - zijn moeder berispt hem, en dan laat hij het schaapachtig weer zakken. Er klinkt gedonder en een bliksemflits laat zien dat er een huis staat op de achtergrond. Alle personen blijven meteen stokstijf staan en staren naar het huis. Mevrouw Broes pakt de arm van haar echtgenoot.

MEVR. BROES: liehh! Robbie! Zie jij wat ik zie? Dat is het huis wat wegdreef! *(Men. Broes glimlacht eens naar het huis. Eénogige Sjaak gromt en heft zijn zwaard op, maar zijn moeder berispt hem weer, en hij doet het omlaag, en glimlacht. De Kapitein blaast een uitgebreide kus naar het huis)*

ALLEMAAL: HET HUIS DAT WEGDREEF! *(Mevr. Broes draait zich om naar het publiek en begint te zingen. Wanneer er een lid van het gezin wordt genoemd, gaat er een licht aan in het huis en wordt de betreffende persoon zichtbaar)*

MEVR. BROES: *(zingt)*

Dit is het huis dat wegdreef,
Met de familie aan boord dreef het zomaar weg.

MEN. BROES: *(zingt)*

Er waren een Moeder en een Vader
En Morgan was er ook
En de baby niet te vergeten.

Kapitein: *(zingt)*

En Grootmoeder bezocht hen ook die dag
Toen het zo hard regende dat ze plotseling wegdreven.
Als het niet zo hard geregend had
Zou ik Grootje niet ontmoet hebben.

(Eénogige Sjaak kijkt met liefdevolle blik naar zijn moeder.)

SJAAK: *(zingt)*

Als het niet zo hard geregend had
Dan had ik nu geen mam.

MEN. EN MEVR. BROES: *(zingen)*

Als het niet zo hard geregend had,
dan hadden we moeten blijven
op een onbewoond eiland wel duizend mijl ver,

ALLEMAAL:

Dus drie hoeraatjes voor het huis
hiep hiep hoera.

Drie hoeraatjes voor Morgan
en voor de baby die
met Moeder en Vader de bemanning vormden
HOERA! HOERA! HOERA!

Voor het huis dat wegdreef!

*(het begint te regenen dus ze lopen op hun tenen van toneel af. De
lichten worden gedimd)*

Scène 2

Binnen in huis, geluid van flinke regenbui. Moeder, Vader, Morgan en Grootmoeder, met haar voet in het gips, zitten allemaal knorrig aan tafel. Een spel Monopolie staat op tafel. Grootmoeder heeft een leeg wijnglas in haar hand.

GROOTMOEDER: Ik ben die regen meer dan zat, en het ziet er niet naar uit dat het snel ophoudt. Het regent al drie dagen aan een stuk. Ik had gehoopt dat ik er weer eens uit zou kunnen om mijn been wat oefening te geven.

VADER: Dat had ik ook gehoopt.

MOEDER: Die arme baby is ook al drie dagen niet buiten geweest. Weet je wel dat ik niet weet waar ik de kinderwagen heb gelaten? *(Morgan staat op om uit het raam te kijken)*

MORGAN: Moet je 'ns kijken hoe donker die lucht is! Ik denk dat we nog storm krijgen!

GROOTMOEDER: Stel je 'ns voor, als ik mijn enkel niet gebroken had in Café "Boven de Zestig", dan was ik nu met die Bus en Boot Verrassingstocht mee geweest, in plaats van hier in Londen te zitten en te kijken naar die vreselijke regen. En ze hebben de voetbalwedstrijden ook al afgelast, dus nu is er helemaal niks op TV.

MOEDER: We kunnen u toch niet alleen laten zitten met die enkel. Stel je voor dat u van de trap was gevallen en uzelf bezeerd had.

VADER: Ze viel gisteravond van de trap en deed zichzelf helemaal niet zeer.

MOEDER: *(tegen Grootmoeder)* Ja, het is maar goed dat u een paar glazen wijn op had voor u naar boven ging. Daarom was u zo ontspannen toen u viel.

GROOTMOEDER: Ja.... goed gedaan. Stel je voor dat ik mijn andere enkel ook gebroken had. *(korte stilte)* Ik haat die regen. Mijn haar kan er ook al niet tegen. Moet je kijken wat dat vocht met mijn haar doet! Het wordt helemaal kroezig!

(Vader staart naar Grootmoeder's haar, wat alle kanten uit piekt)

VADER: Dat doet me ergens aan denken. Ik heb vorige week draadwol gekocht; ik kan wel aan één van mijn machines gaan werken! *(Vader gaat weg door een erg lage deur, en stoot zijn hoofd flink)*

MOEDER: Pas op voor je hoofd. *(tegen Grootmoeder)* Ik weet 't. Ik zal je haar wel doen. Als ik me tenminste kan herinneren waar ik de rollers heb gelaten. Ik zal eerst eens even bij de baby gaan kijken, als ik hem nog kan vinden. *(Moeder gaat van toneel. Morgan komt van het raam vandaan, waar hij naar de regen keek)*

MORGAN: Wilt u nog een spelletje Monopolie spelen, Grootmoeder?
(Grootmoeder pakt de krant)

GROOTMOEDER: Nee, dank je, Morgan. Ik ben dat Monopolie zat. Als het nou om echt geld ging.... *(Grootmoeder leest in de krant en zegt)*
Heee! Ze hebben die vermiste kroonjuwelen nog steeds niet gevonden, Morgan! Denk je toch eens in! Dat is nu al een jaar geleden! Tjonge! Die beloning zou ik wel willen! Stel je voor. Een miljoen!
(Morgan leest ook in de krant)

MORGAN: Weet u nog wanneer ze gestolen zijn? Ik liep met u in de Hoofdstraat, en terwijl u een gokje ging doen in de gokwinkel, vertelde de groenteboer me wat hij had gehoord op het nieuws.

GROOTMOEDER: Jazeker! Wie kan dat vergeten? Ik had net gewed voor de paardenraces. En ik moest eraan denken, dat de arme Koningin haar kroonjuwelen kwijt was, en dat haar paard ook nog een slechte wedstrijd liep!

MORGAN: Stel je voor! Een beloning van één miljoen!

GROOTMOEDER: Bedenk eens, Morgan, wat we allemaal met dat geld zouden kunnen doen!

Het orkest begint te spelen. Morgan zingt. Hij pakt wat Monopolie geld, en gooit dat in de lucht.

MORGAN:

Als ik een miljoen had, zou ik kopen en kopen.
Ik zou met mijn vriend Sacha naar de winkel lopen.
Elk beschikbaar computerspel
Zouden we kopen en zelf betalen
Stel je het gezicht voor van de verkoper als we zouden zeggen:
Doe die dure computer ook maar.
Die computer zou ons leren vliegen,
en mijn vriend en ik zouden wegvliegen.
Dat is wat ik zou doen met een miljoen!

(Grootmoeder pakt de rest van het Monopolie geld en gooit het in de lucht)

GROOTMOEDER: *(zingt)*

Als ik een miljoen had, zou ik 't uitgeven.
Dan ging ik naar de gokwinkel met mijn vriendin Kitty,
Dan zouden we daar binnen lopen en die man zou zeggen:
tien gulden zoals gewoonlijk?
Ik wil zijn gezicht wel eens zien

als we zeggen dat we nu duizend gulden inzetten op elke race.
De winsten die we dan maken
zullen we dan aan de rente van dat miljoen toevoegen.
Dat is wat ik zou doen met een miljoen!

In mijn eigen loge op Ascot zou ik roze champagne drinken,

MORGAN: En ik ga mijn eigen vliegtuig besturen...

GROOTMOEDER: En dan wed ik op mijn eigen paard....

MORGAN: En ik heb een eigen landingsbaan...

GROOTMOEDER: Maar natuurlijk!

MORGAN: Sacha en ik zullen wegvliegen...

GROOTMOEDER: Als je naar Amerika vliegt kom ik je achterna...

MORGAN: We zouden naar die lanceerplaats van ruimteschepen
kunnen gaan...

GROOTMOEDER: Ik geloof dat die in Amerika is...

MORGAN: We gaan ook op ruimtemissie, als ze ons mee willen
nemen...

GROOTMOEDER: Nadat je mij in Las Vegas hebt gebracht...

MORGAN: We zullen alle records breken als we naar de maan vliegen...

GROOTMOEDER: En ik zal de bank van de "Zwarte Kat" laten
springen...

SAMEN: Met een miljoen! Zouden we dat doen! *(ze lachen allebei en
strooien het geld rond. Moeder komt binnen met de rollers)*

MOEDER: Ik heb ze gevonden! Ik dacht dat ze in de badkamer lagen,
maar toen wist ik weer dat ik ze in de slaapkamer had gelegd, maar ik
was vergeten dat ik ze aan de baby had gegeven als speeltje. Nou
ja... ze waren in de keuken.

MORGAN: Mam, ze hebben die vermiste kroonjuwelen nog steeds niet
terug!

GROOTMOEDER: Denk 'ns aan die beloning...

MOEDER: Zou het niet leuk zijn om genoeg geld te hebben om naar een
tropisch eiland te gaan...? Zoals dat leuke hoe-heet-'t-ook-al-weer
eiland dat laatst in dat vakantie-programma was? *(Moeder begint het
haar van Grootmoeder te doen)*

GROOTMOEDER: Tja, nou, ik hoop dat Elsje en Bob Broes beter weer
hebben dan wij op hun Bus en Boot Verrassingstocht.

MOEDER: Wat jammer dat u niet met ze mee kon.

GROOTMOEDER: Ik had 't gedaan als die domme Bettie uit de winkel
niet zo met zeepvlokken had rondgestrooid. "Dan glijdt 't goed", zei ze.
Toen Mevr. Broes per ongeluk het glas bier van meneer Broes omver
stootte tijdens het dansen, lagen er ineens overal schuimvlokken. We
vielen allemaal om als kegels. Hè, hè. Gelukkig was 't alleen mijn enkel
maar! Ze hadden Bettie nooit die danswedstrijd in "Boven de Zestig"

moeten laten organiseren. *(Moeder is klaar met de rollers inzetten. Morgan staart weer naar de regen buiten. Vader komt binnen, hij stoot zijn hoofd weer. Het wordt donker in de kamer. Een bliksemflits verlicht de kamer. Vader kijkt naar Grootmoeder met haar rollers)*

VADER: Lieve help! De bruid van Frankenstein! *(hij doet het licht aan)*

MOEDER: Doe niet zo raar, schat. Het is Grootmoeder. De bruid van Frankenstein is al jaren dood. *(geluid van een huilende baby)*

MOEDER: Ik geloof dat ik maar eens even naar de baby moet kijken. Misschien heeft ie honger. Maar ik dacht dat hij al middagedeten had gehad, of was dat het ontbijt?

VADER: Kom op, Morgan, laten we eens even de kelder gaan inspecteren. Misschien komt er wel water in te staan met al die regen.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto